

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Naděždy Řehákové a soudců JUDr. Ivanky Havlíkové a Mgr. Martina Kříže v právní věci **žalobců : A) Ing. J.J.a B) Ing. Z.J.**, zastoupení Dr.iur. Lucií Gertner, advokátkou se sídlem Na Pomezí 14, Praha 5-Jinonice proti **žalovanému: Magistrát hlavního města Prahy, odbor stavební** se sídlem Mariánské nám. 2, Praha 1, **za účasti osoby zúčastněné na řízení: Občanské sdružení Jinonice - Vidoule** se sídlem Na Pomezí 20, Praha 5, o žalobě na přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 5.3.2013, sp. zn. S-MHMP 1138922/2012/OST/Sv/Hn, čj.: MHMP 152855/2013/OST,

t a k t o :

I. Rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, odboru stavebního ze dne 5.3.2013, sp. zn. S-MHMP 1138922/2012/OST/Sv/Hn, čj.: MHMP 152855/2013/OST se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobcům náklady řízení ve výši 14.200,- Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právní zástupkyně žalobců Dr.iur. Lucie Gertner, advokátky.

III. Osoba zúčastněná na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobci se podanou žalobou domáhali přezkoumání rozhodnutí Magistrátu hl.m. Prahy, odboru stavebního ze dne 5.3.2013 uvedeného v záhlaví tohoto rozsudku, kterým bylo k odvolání žalobců a dále k odvolání Občanského sdružení Jinonice – Vidoule rozhodnuto tak, že ve výroku pod bodem I rozhodnutí bylo podle ust. § 92 odst. 1 správního řádu zamítnuto odvolání žalobců jako opožděné a pod bodem II výroku rozhodnutí bylo podle ust. § 90 odst. 5 správního řádu zamítnuto odvolání Občanského sdružení Jinonice – Vidoule a bylo potvrzeno rozhodnutí odboru stavebního Úřadu městské části Praha 5 ze dne 29.5.2012,

č.j.: OSU.Koš.p.1838/21-82455/2011-Ple-R, kterým bylo vydáno stavební povolení na stavbu nazvanou „NOVÁ CIBULKA, POLYFUNKČNÍ DŮM“ na základě žádosti stavebníka – společnosti INTERTRADE CS, s.r.o.

V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný ve vztahu k žalobcům vycházel ze zjištění, že Ing. J.J.a Ing. Z.J.se přihlásili do stavebního řízení jako účastníci řízení dne 2.4.2012 a stavební úřad s nimi jako s účastníky řízení jednal. Rozhodnutí o stavebním povolení bylo žalobcům doručeno prostřednictvím veřejné vyhlášky dne 20.6.2012, žalobci proti němu podali odvolání dne 10.7.2012. Dle napadeného rozhodnutí 15ti denní lhůta, ve které bylo možné podat odvolání, uplynula marně dnem 5.7.2012, a proto žalovaný posoudil, že odvolání bylo podáno opožděně. Z uvedeného důvodu žalovaný podle § 92 odst. 1 správního řádu jejich odvolání jako opožděné zamítl.

Protože odvolání Občanského sdružení Jinonice – Vidoule bylo podáno v zákonem stanovené lhůtě, žalovaný se dále v odůvodnění napadeného rozhodnutí vypořádával s odvolacími námitkami tohoto občanského sdružení, že stavba byla povolena v rozporu s právními předpisy, znamená rozsáhlý zásah do životního prostředí a neúměrnou za dopravní zátěž v dané oblasti. Žalovaný se s odvolacími námitkami občanského sdružení vypořádal se závěrem, že nejsou důvodné a proto jeho odvolání zamítl.

Proti uvedenému rozhodnutí, v rozsahu výroku pod bodem I. o opožděném odvolání žalobců, směřuje podaná žaloba.

Ing. J..a Ing. Z.J.namítali, že nesprávným úředním postupem při vyřizování jejich odvolání byli zásadně zkráceni na svých právech účastníků předmětného stavebního řízení, když se jako účastníci do stavebního řízení přihlásili dne 2.4.2012 a ke stavebnímu záměru uplatnili řadu závažných námitek, včetně navrhovaných důkazů s tím, že užívání stavby ve svém důsledku představuje výrazné ohrožení jejich nemovitostí s následkem vzniku dalších škod na majetku. Žalobci uvedli, že rozhodnutí stavebního úřadu jim bylo doručeno veřejnou vyhláškou dne 20.6.2012, to znamená, že 15ti denní lhůta pro odvolání vzhledem k existenci státních státek uplynula dne 9.7.2012.

Žalobci namítali nezákonnost rozhodnutí pro hrubé porušení ust. § 83 odst. 1 správního řádu spočívající v tom, že žalovaný posoudil jejich odvolání nesprávně jako opožděné, ačkoliv odvolání podali řádně a včas v zákonem stanovené 15ti denní lhůtě doporučeným dopisem podaným k poštovní přepravě již dne 5.7.2012. K tomu uvedli, že nemůže být k tíži žalobců, že stavební úřad na jejich podání otiskl bezdůvodně prezenční razítko s datem 10.7.2012, poštovní obálka s odvoláním žalobců se údajně ztratila a ve spisu ji nelze dohledat. Žalobci tyto své námitky doprovodili návrhem důkazů, jimiž je ověřená kopie podacího lístku České pošty s.p. s datem 5.7.2012 k doporučenému dopisu obsahujícímu odvolání žalobců, a dále i odvolání žalobců s chybným prezenčním razítkem s datem 10.7.2012, které je také založeno ve spise. Tím, že bylo jejich odvolání vzato za opožděné, byli zásadně zkráceni na svých procesních právech a nebyly přezkoumány jejich konkrétní námitky a důkazy uvedené v odvolání, týkající se nesprávnosti i nezákonnosti vydaného stavebního povolení. Žalobcům tak byla odebrána možnost účinně hájit svá práva v odvolacím řízení.

Žalobci dále namítali porušení ust. § 92 odst. 1 správního řádu, spočívající v tom, že správní orgán nijak nezkoumal, zda odvolací důvody žalobců dávají předpoklad pro přezkoumání stavebního povolení v přezkumném řízení, když žalovaný pouze konstatoval, že neshledává důvod pro aplikaci ustanovení správního řádu, týkající se mimořádných opravných prostředků.

Žalobci se současně s podanou žalobou domáhali toho, aby soud přiznal žalobě odkladný účinek s tím, že jim stavebním povolením vznikne nenahraditelná újma a nejde o nepřiměřený způsob dopadu do práv stavebníka, který vzhledem k nezákonnostem nemůže

být v dobré víře, že stavební povolení získal v rámci regulérního stavebního řízení. Žalobci v rámci návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě předestřeli zásadní skutečnosti, pro které rozsáhlý stavební záměr má dopad do území a zejména do práv žalobců v tom, že nebyly ověřeny účinky budoucího užívání stavby v místě velkého dopravního zatížení, kdy nebyla vypracována ani požadována žádná dopravní studie zatížení komunikace Na Pomezí. Žalobci neměli možnost tyto námitky uplatňovat dříve v rámci územního řízení, neboť v době projednávání a vydání územního rozhodnutí byla právě komunikace Na Pomezí fyzicky uzavřena betonovými svodidly pro veškerou průjezdnou automobilovou dopravu na základě rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1, č.j. 24C 114/97-121, který řešil dopravní situaci komunikace Na Pomezí v důsledku toho, že obec Hlavní město Praha jako vlastník komunikace dlouhodobě vědomě neplní povinnosti, které mu ukládá uvedené soudní rozhodnutí, když protiprávně od druhé poloviny roku 2008 opětovně zprůjezdnil komunikaci Na Pomezí pro provoz veškeré automobilové a těžké staveništní a kamionové dopravy, a to i v nikdy nezkolaudovaném úseku lesní cesty na pozemku č. 1509 v k.ú. Jinonice. Uvedli, že jejich nemovitosti jsou tak znovu vystaveny působení negativních účinků zprůjezdněné dopravy, přičemž tuto skutečnost správní orgány v rámci stavebního záměru nikdy nezohlednily. Žalobci namítali konkrétní negativní působení vlivů průjezdné automobilové dopravy na nemovitost žalobců, kdy těleso komunikace nemá vlastní základ, opírá se o stavbu žalobců a k průkazu tohoto tvrzení předložili odborné posudky.

Žalobci navrhli, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalším řízením a současně přiznal žalobě odkladný účinek.

Jako přílohu k podané žalobě předložili podací lístek ze dne 5.7.2012, který označuje jako odesílatele Ing. J.J.a Z.J. s tím, že zásilka je adresována Úřadu městské části Praha 5, odboru stavebnímu. Hmotnost zásilky je 0155 kg, cena 37 Kč.

Ve svém vyjádření k podané žalobě Magistrát hlavního města Prahy žalovaný k otázce včasnosti podaného odvolání žalobců uvedl, že na odvolání žalobců je ve správním spise otištěno prezenční razítko podatelny Úřadu městské části Praha 5 s datem 10.7.2012 a totéž datum doručení odvolání je uvedeno i v předkládací zprávě k odvolání. Jiné údaje či doklady o doručení odvolání prvoinstančnímu správnímu orgánu spis neobsahoval. Ve spise nebyla zařazena žádná obálka, která by prokazovala jiný způsob doručení odvolání než do podatelny úřadu. Protože poslední den, kdy měli účastníci možnost podat včasné odvolání byl den 9.7.2012, neměl žalovaný na základě údajů ze spisu jinou možnost než rozhodnout tak, že odvolání je opožděné. Dále se žalovaný věcně vyjádřil k námitkám žalobců ohledně nevyhovujícího stavu ulice Na Pomezí a povolení stavby nového domu, když vyvracel, že tyto dvě věci spolu souvisí a vysvětloval, proč námitky vlivu stavby na životní prostředí, které shodně podalo Občanské sdružení Jinonice – Vidoule zamítl.

Z uvedených důvodů žalovaný navrhl, aby podaná žaloba byla zamítnuta.

Ve svém vyjádření k návrhu žalobců na přiznání odkladného účinku žalobě žalovaný uvedl, že žalobcům nemůže vzniknout žádná újma, neboť jejich nemovitosti jsou od povolené stavby vzdálené více než 500 m a z dokumentace ke stavebnímu povolení vyplývá, že se jich nedotkne ani výstavba sama, neboť zásobování je řešeno jiným způsobem než ulicí Na Pomezí.

Na základě vyrozumění o probíhajícím řízení podle § 34 zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního uplatnilo práva osoby zúčastněné na řízení toliko Občanské sdružení Jinonice – Vidoule. Stavebník svá práva neuplatnil.

Žalobci v replice k vyjádření žalovaného doplnili, že žalovaný zaujal k vyřízení jejich odvolání zcela povrchní přístup, neboť se nezabýval otázkou, zda jejich nemovitosti nemohou být budoucí stavbou dotčeny a poukázali na to, že ve svém odvolání neuplatnili obsahově shodné námitky jako druhý odvolatel – občanské sdružení, které uplatnilo své námitky v oblasti ochrany zájmu přírody a krajiny a žalobci vznesli řadu námitek proti stavebnímu záměru v tom, že ohrožují jejich nemovitosti chráněné rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 1, č.j. 24C 114/97-121.

Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jejich vydání podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb. s.r.s. a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Soud ze správního spisu zjistil následující skutečnosti:

Z originálu odvolání založeného ve správním spise je zřejmé, že toto odvolání bylo vyhotoveno žalobci dne 4.7.2012 a je opatřeno razítkem Úřadu městské části Praha 5 s datem doručení dne 10.7.2012 z tohoto podání však není zřejmé, jakým způsobem bylo Úřadu městské části Praha 5 doručeno. Obálka, obvykle příslušející k podání, ve spise není založena, u razítka není zaznamenáno, zda podání bylo učiněno osobně.

V předkladu odvolání ze dne 27.8.2012, které bylo odvolacímu orgánu předloženo Úřadem městské části Praha 5, odborem stavebním dne 27.8.2012 tento správní orgán I. stupně uvádí, že podaná odvolání, tedy jak odvolání žalobců, tak Občanského sdružení Jinonice – Vidoule jsou včasné.

Ze správního spisu je současně zřejmé, že žalobci podáním ze dne 29.3.2012 doručeným Úřadu městské části Praha 5, dne 2.4.2012 uplatnili práva účastníků stavebního řízení s námitkami proti stavebnímu záměru. Rozhodnutí Úřadu městské části Praha 5, odboru stavebního ze dne 29.5.2012, jímž bylo vydáno stavební povolení, bylo dle záznamu ve spise vyvěšeno od 6.6.2012 do 21.6.2012. Uvedený záznam vyvěšení rozhodnutí, tedy nekoresponduje s tvrzením žalovaného v napadeném rozhodnutí, že účastníkovi řízení bylo doručeno prostřednictvím veřejné vyhlášky dne 20.6.2012. Nesprávný je i úsudek žalovaného v napadeném rozhodnutí, že 15ti denní lhůta, ve které bylo možné podat odvolání, uplynula marně dne 5.7.2012, neboť na tento den připadl státní svátek. To znamená, že dalším nejbližším dnem pro podání odvolání byl den 9.7.2012, což ostatně žalovaný i konstatuje ve vyjádření k podané žalobě. Soud tedy posuzoval, zda 15ti denní lhůta k podání odvolání byla ze strany žalobců dodržena, když tato 15ti denní lhůta, ať již byla počítána od 20.6.2012, jak je uváděno v rozhodnutí nebo od 21.6.2012, jak je uveden poslední den vyvěšení, uplynula s jistotou dne 9.7.2012. Soud tedy posuzoval a to v konfrontaci s předloženým podacím lístkem žalobců, zda je ve správním spise dostatečný podklad k tomu, že odvolání bylo podáno k Úřadu městské části Praha 5 až dne 10.7.2012.

Soud vychází z toho, že není-li ve spise záznam o způsobu doručení odvolání, pak podací razítko Úřadu městské části Praha 12 s datem doručení dne 10.7.2012 nemusí znamenat datum podání odvolání, které mohlo být dáno k poštovní přepravě a mohlo tak být doručováno prostřednictvím pošty. Tato skutečnost není vyloučena právě proto, že na podaném odvolání není žádný záznam o tom, že by odvolání bylo podáno přímo a osobně u Úřadu městské části Praha 5 právě v den 10.7.2012 a že tento den je tedy datem podání

odvolání. Jestliže oproti tomu žalobci dokládají podací lístek, který je datován dnem 5.7.2012, odvolání je opatřeno datem jeho vypracování dne 4.7.2012, na podacím lístku jsou žalobci skutečně označeni jako odesílatelé a jako adresát je uveden Úřad městské části Praha 5, přičemž i v předkladu odvolání sám prvostupňový správní orgán uvedl, že podaná odvolání jsou včasná, nemá soud za dostatečně prokázané, že datum doručení na odvolání dne 10.7.2012 je současně i datem podání odvolání a že neoznačuje pouze den, kdy toto případně dříve podané odvolání bylo doručeno Úřadu městské části Praha 5. Vzhledem k těmto pochybnostem soud nemohl přitakat argumentaci žalovaného v napadeném rozhodnutí, že odvolání je prokazatelně opožděné. Jestliže žalovaný v tomto rozhodnutí uváděl pochybná a neověřená data včetně nesprávného data marného uplynutí odvolací lhůty dnem 5.7.2012, svědčí to o tom, že se stěžel zabýval skutečnostmi rozhodnými pro posouzení, zda odvolání žalobců bylo podáno včas a svůj názor na opožděnost odvolání také náležitě neodůvodnil. Jeho vyjádření k podané žalobě ostatně také není založeno na prokazatelných údajích ze spisu, nýbrž na tom, že nebyla-li ve spise žádná obálka a jiný údaj, žalovaný *neměl jinou možnost*, než rozhodnout tak, že odvolání je opožděné. Žalovaný svůj závěr nepostavil na náležitém ověření u správního orgánu I. stupně, jak bylo odvolání podáno, zda se tak stalo prostřednictvím pošty či osobně, proč není učiněn záznam na podaném odvolání a neověřoval ani rozpor mezi vyjádření správního orgánu I. stupně v předkladu odvolání a razítkem doručení na podaném odvolání.

Z uvedených důvodů soud shledal pochybnosti o tom, zda odvolání bylo skutečně opožděné a ve spise nenalezl žádné prokazatelné doklady o tom, jak bylo doručeno, a tedy že by nebylo podáno včas. Pokud tyto doklady chybí a úsudek o marném uplynutí odvolací lhůty je nejistý, pak v takovém případě nelze rozhodnout v neprospěch účastníka řízení.

Městský soud v Praze na základě všech uvedených skutečností proto dospěl k závěru, že skutkový stav, který vzal žalovaný za základ svého závěru o opožděnosti odvolání žalobců nemá oporu ve spise. Proto soud napadené rozhodnutí podle § 78 odst. 1 a 4 s.ř.s. zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Soud takto postupoval, aniž rozhodl o návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě, protože jak ze správního spisu zjistil, posouzení dopadu stavebního záměru na nemovitosti žalobců, včetně poměrů daného místa v dopravě ve spojení se spory, které probíhaly před obvodním soudem, vyžaduje natolik zevrubné posouzení celé záležitosti, a to i případně ve spojení s námitkami žalobců, že by nebylo hospodárné a efektivní, aby se soud, pokud předmětem sporu byla zásadně otázka opožděnosti odvolání, celou stavební situaci zabýval. Za situace, kdy ještě nebyl dán prostor žalobcům k projednání jejich námitek v odvolacím řízení a kdy tato možnost není vyloučena s ohledem na nezbytnost nového posouzení včasnosti jejich odvolání, pak není účelné, aby soud posuzoval v rámci otázky přiznání odkladných účinků žalobě celý dopad stavby do práv žalobců zvláště, když žalobci namítají spojitost posouzení stavebního záměru se situací, která zde existovala v době kolaudačního rozhodnutí a mohla mít vliv i na povolení stavebního záměru.

Soud v dané věci rozhodoval bez jednání, neboť pro tento způsob rozhodnutí byly dány podmínky ust. § 51 s.ř.s. a ust § 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s., neboť soud napadené rozhodnutí zrušil pro vady řízení.

Výrok o nákladech řízení je dán ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobci měli ve věci úspěch. Náklady řízení soud přiznal žalobcům dle vyúčtování v závěru podané žaloby. Náklady spočívají v zaplaceném soudním poplatku ve výši 4000,- Kč a dále v nákladech právního zastoupení, a to za 3 úkony právní služby po 3100,- Kč (převzetí věci, podání

žaloby, replika žalobců) dle § 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 vyhlášky č. 177/1996 Sb. a dále za 3x paušál po 300,- Kč dle § 13 odst. 3 cit. vyhlášky. Celková výše nákladů, které žalobci v tomto řízení vznikly, činí tedy 14.200,- Kč..

Výrok o nákladech řízení osoby zúčastněné na řízení je dán ust. § 60 odst. 5, neboť této osobě nebyla v řízení uložena žádná povinnost.

P o u ě n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 23. října 2013

JUDr. Naděžda Řeháková, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: Matznerová, DiS.